

Výzva:

Pojďme se nebát!

Naše vláda škodí lidem. Zasahuje jim do životů, ohrožuje jejich svobodu i prosperitu. Prodává naši suverenitu a slouží cizím zájmům. Náš národ ale není stádem ovcí. Často to dlouho vypadá, že si nechají líbit všechno. Ale když se pak ozvou, obvykle to stojí za to. Poměry v naší republice jsou dnes natolik neudržitelné, že chvíle se nahlas ozvat právě přichází.

Drtivá inflace sebrala během krátké doby velkou část úspor všem z nás, kdo mysleli na budoucnost. Energetická dražota posílá do chudoby stále další a další vrstvy našich obyvatel. Před krachem jsou živnostníci, malé a střední firmy i firmy a značky se staletými kořeny patřící k národnímu bohatství. A v neposlední řadě to nejděsivější: Vláda dělá vše pro to, aby nás zatáhla do válečného konfliktu.

A v této situaci připravuje vláda kroky, které sociální situaci našich rodin ještě dramaticky zhorší. Už nyní nám vláda sahá do kapes a obírá nás o vydělané peníze, které pak používá na nesmyslné účely. To ale vládě nestačí, a tak připravuje zvyšování stávajících daní a zavádění nových. Na stole už jsou konkrétní návrhy na zvýšení spotřebních daní, na zvýšení sazby daně z přidané hodnoty u mnoha druhů zboží a služeb, na zásadní zvýšení daně z nemovitosti a nově rovněž návrh na razantní až likvidační zvýšení pojistných odvodů pro živnostníky.

Namísto slibované důchodové reformy vláda v rozporu s předvolebními sliby chystá tupé zvýšení hranice věku pro odchod do důchodu bez jakýchkoli systémových kroků. Vládní většina jako robot bezduše schvaluje jednu bruselskou implementaci za druhou. Výsledkem jsou

nové povinnosti pro výrobce, obchodníky i živnostníky, což vede jen ke zhoršení konkurenčního prostředí, zužování sortimentu a zdražování.

Kapitolou samou o sobě je fanatický boj s klimatem, který je záminkou k násilnému prosazování jediného správného způsobu života, ke zvyšování životních nákladů, ale brzy také ke krachu průmyslových podniků, propouštění, nezaměstnanosti a nedostupnosti mnoha produktů pro běžné sociální vrstvy. Genderová protirodinná politika slepě kopírovaná od nejdekadentnějších zemí rozleptává právní a sociální poměry obyčejných a normálních lidí.

Vláda pochopitelně ví, že její politika je neobhajitelná. A tak přijímá opatření, která mají zastrašit a umlčet kritiku a udržet u moci vládu za každou cenu. Tlak na omezování plurality názorů, na ostrakizaci nositelů a hlasatelů nepohodlných myšlenek se nyní před očima mění na tvrdou institucionalizovanou cenzuru. Desítky lidí jsou stíhány za projevení politického názoru, a to již včetně představitelů politické opozice.

Nejen dražota a propukající

chudoba, ale už i kontrola a šikana kritiků moci je vládou a poslušnou částí médií hájena válkou na Ukrajině a sankcemi proti Rusku. Prokazuje se tak, že vládnoucí moci je každá krize dobrá.

Připravuje se i zavedení korespondenčního hlasování pro sněmovní a prezidentské volby, což je v rozporu s principem tajnosti a rovnosti volebního práva a přináší riziko volebních manipulací a podvodů velkého rozsahu. Vláda si tak chce pojistit nesaditelnost.

Za těchto okolností vyzýváme každého obyvatele naší krásné země, kterému jde o zachování míru a samotné její existence, aby se přestal bát, aby se přestal hrbit před narůstající cenzurou a řekl jasně NE této vládě!

Vyzýváme všechny kritiky vlády a jejích kroků, všechny nezávislé organizace, iniciativy, spolky, politické strany a další subjekty, aby nechaly stranou to, co je rozděluje, a začaly spolupracovat na krocích, kterými bychom vystavili vládě stopku dřív, než napáchá škody nenapravitelné. Náš národ není stádem ovcí, které si nechají líbit vše. Je čas to prokázat.

Vážení čtenáři,

do rukou se vám dostává nový měsíčník Věstník Vltava, k jehož pravidelnému čtení vás právě tímto zveme. Dostal se k vám možná neobvyklou cestou a v neobvyklém formátu, a možná právě na papíře, který prošel tiskárnou vašeho souseda z ulice. Ale proč papír v době bleskurychlého internetu, po kterém se vše šíří v nanosekundách až do počítače či telefonu čtenáři na druhém konci zeměkoule?

Protože tak, jak je internet rychlý, tak informace, které po něm proudí, prochází rychlými počítači, jimž velmi snadno může někdo říct, které informace proudit mohou, které informace přeměrovat jen do malého okruhu lidí, a které informace posílat do internetového odpadkového koše. A protože informací lidem chodí stále dost, většina si tohoto pokrývování a zaoblování informací ani nevšimne. V dávných dobách po zcenzurovaném textu zela v novinách nepotíštěná bílá díra. Nyní nezeje nic, o to větší však tyto díry mohou být. A jsou.

My chceme tyto díry zaplnit. Demokracie nemůže naplnit svoji existenci, pokud se k občanům nedostanou informace, ze kterých si může svobodně vybrat a vytvořit si svůj vlastní názor. Pokud vládnoucí skupina zavádí cenzuru, tak demokracie končí. A tato doba bohužel nastala. Cenzura „nesprávných názorů“ začala dramaticky stoupat v době covidové a nyní se ještě více rozpiná v době válečné. A s tím skončila naše demokracie.

Proto jsme za vámi přišli s našim Věstníkem. Bránit poslední zbytky demokracie. Neboť přes cenzuru k vám nepříjde zcela zásadní informace, že vláda škodí lidem, našim národům, naší zemi. A že je nutné si vzít naši zem zpět!

A pokud se vám naše myšlenky líbí, připojte se k nám. Na webové adrese vltava.news naleznete nejnovější Věstník v pdf. Pokud ho vytisknete 100x černobíle a roznesete sousedům do schránek, svobodné informace se za chvíli dostanou všem. Václav Hrabák

1. května Demonstrace za mír
Pojďme se nebát!

„Naše vláda škodí lidem, pojďme jí říct jasně NE!“

14:00 setkání na Náměstí republiky a poté pochod Prahou na horu Vítkov
15:00 demonstrace na Vítkově
promluví zástupci celé národní opozice

zachranmenasstat.cz **Zachraňme náš stát**

K výzvě se můžete přidat na webu zachranmenasstat.cz

signatáři: Ladislav Jakl, Zuzana Majerová, Jiří Kobza, Stanislav Novotný, Václav Hrabák, Zdeněk Koudelka, Marek Obrtel, Jaroslav Bašta, Petr Hájek, Jiří Beran, Michal Semín, Jaroslav Turánek, Roman Horký, Daniela Kovářová, Jan Žaloudík., Ivan Noveský, Vladimír Štěpán, Jaroslav Foldyna, Zdeněk Janděšek, Petr Zuska, Petr Štěpánek, Antonín Baudyš, Josef Skála, Ladislav Vrabel, Jiří Hejlek, Jaroslav Štefec a další

Blanická pověst a její keltské kořeny

Svět Keltů měl dvě části – ten viditelný, v němž žijeme, a pak Onen, do něhož všechny lidské duše směřují, a který odpovídá křesťanské představě ráje. Oba světy jsou vzájemně propojené, proto se smáli na pohřbech, a naopak plakali při narození dítěte. V okamžiku, kdy zde někdo zemřel, v Onom lepším světě se narodil, a naopak. Ta nejdůležitější část jejich víry se netýkala bohů, ale lidské duše. Ta je nesmrtelná a stěhuje se mezi dvěma světy, ale osudy bytosti, v níž se zde či tam na druhé straně vtělí, určuje jeho chování v uplynulém bytí. Smrt je jen středobodem, kolem něhož se otáčí dlouhý život nesmrtelné lidské duše přecházející z jedné existence v druhou. Věřili, že je třeba ctít bohy, nepáchat nepravosti a vždy se chovat čestně. Ctnost nejvyšší pak představuje statečnost, která otevírá přístup do lepšího života na Onom a posléze i na tomto světě.

Kontakt mezi světy představovaly takzvané Vílí kopce (Sidhe). Ty se pro smrtelníky otvíraly jednou do roka na počátku jara.

Pod vlivem křesťanské tradice na Velký pátek. Každý, kdo tam ten den zabloudil, narazil na velký problém s plynutím času. Domů se vrátil nejdříve za rok, často i po sto letech, ač tam uvnitř byl jediný den. Každý národ na území ovlivněném keltským náboženstvím má svou posvátnou horu, v níž spí duchovní patron a jeho vojsko, připravené v těžkých časech pomoci.

V Německu jde o horu Kyffhäuser v Sasku, kde spí Fridrich Barbarossa a jeho věrní, v Rakouském Unterbergu zase Karel Veliký a v Anglii král Artuš v kopci Glastonbury Tor. My máme Blaník se Svatým Václavem a jeho vojskem. Keltské hradíště na jeho vrcholu více než symbolicky ukazuje na původní kořeny pověsti. Své k tomu přidalo husitské období kvůli ohrožení naší národní existence.

Blaniční rytíři představují naději vycházející z hlubin naší země, jejich černých skal a také z ducha samotného našeho národa. Přichází čas oné prastaré nejvyšší ctnosti, statečnosti, která otevírá cestu k lepšímu životu. Pojďme se nebát!

Jaroslav Bašta

30 let destrukce našeho školství

Důvodů 30letého úpadku našeho školství je samozřejmě víc, ale jeden z hlavních je častá výměna ministrů na tomto postu. Žádné minulé vlády nepřičítaly tomuto resortu důležitost. Nebylo to „silové ministerstvo“ a vždy na něho jen „zbylo“. Od roku 1990 se tu vystřídalo více než 21 ministrů a s výjimkou některých (prof. Petr Piňha) všichni jednak hřešili na dřívější výbornou úroveň našeho školství, ale současně chtěli za každou cenu zanechat za svým jménem nějakou „inovativní moderní změnu“. Zapomněli však na to, že ne vždy „Co je nové, je i dobré“.

A tak, navzdory tomu, že se našim školstvím a zejména tím speciálním, inspirovalo mnoho zemí nejen v Evropě, tzv. modernizací ho zničili. Málokterý ministr školství navázal na práci svého předchůdce. Každý chtěl mít svůj pomyslný pomník.

Těm, kteří školství opravdu rozuměli a rozumí z praxe, tedy ředitelům či učitelům, se sluchu téměř nikdy nedopřáli.

To, že naprosto nejdůležitější v rozvoji dítěte je úroveň vědomostí, kterou získává v základní škole, snad není třeba ani dodávat. Většina ministrů (akademiků) se kvůli vlastní prestiži soustředila na školy vysoké.

A tak naše školství jelo od roku 1990 setrvačností do čím dál horšího stavu, který definitivně v 20. letech 21. století zničila plošná inkluze a stále rostoucí vliv některých neziskových organizací, které mají na ministerstvu školství vždy dveře otevřené. Proč? Protože dělají práci za ně! A o kvalitě si můžeme nechat jen zdát. Nejsou to pedagogové z praxe, jsou to lidé, kteří se od mládí motají kolem politiky.

Zuzana Majerová

Další články, aktuality a videopořady na VLTAVA.NEWS

Iniciativa Zachraňme náš stát zve všechny občany, spolky i politické strany ke spolupráci. Jen spojením sil můžeme zastavit záměrné ničení naší země.

Zachraňme náš stát

Spojme naše síly **18. 3. na Blaníku** a **1. 5. na Vítkově**. Pojďme se nebát!

Informace: zachranmenasstat.cz

18. března Pojďme na Blaník Probudte se rytíři!

„Až naše vlast ve smrtelném nebezpečí bude,
vojsko v čele se svatým Václavem
z hory blanické vyjede,
a národu českému pomůže.“

15:00 – Louňovice pod Blaníkem
před zámeckou hospodou,
a poté výstup na horu Blaník.

Zachraňme náš stát

zachranmenasstat.cz

Válečný reportér dnes

Válečná propaganda, cenzura, autocenzura, vše v jednom v podání všech masmédií. Nemohu si v této souvislosti nevzpomenout na 7denní válku Izraele s Hizboláhem. Zatímco Izraelci reportéry prakticky nikam nepouštěli (a ti byli ve stresu, že nebudou mít co poslat do svých redakcí), hizboláhové je vodili na (pečlivě vybraná a předem upravená) místa, kde dokazovali „izraelské zločiny“. Rozstřílené civilní paneláky (kde sice ve 3. patře bylo pečlivě zamaskované centrum řízení dělostřelecké palby), ruiny škol, kde ze zdi trčely nečekaně tlusté svazky kabelů, to vše snímané ze správného úhlu a při správném osvětlení. Reportéři, vděční, že vůbec mohou něco natočit, vše servilně posílali ven. Že se jednalo o cílenou a jednostrannou propagandu Hizbolláhu, nechtěli vidět ani vědět. Jaký vliv to mělo na světové veřejné mínění netřeba rozebírat. V podstatě to byla válka šikovně vedená online, kdy veškeré přenosy sloužily propagandě jedné strany.

Když sleduji jednostranné zpravodajství ČT o dění na Ukrajině, nemohu nevidět tu paralelu, jednostranné tupé, pečlivě nakaširované a oblubující propagandy. Rozstřílená auta, umístěná vedle domů, kde jsou všechna okna celá a omítka nepoškozená, mrtvolky na ulici, pod kterými není krev. Vše slouží k dehonestaci Ruska a jeho vůdců.

Jediné slovo se nedozvime

o korupci ukrajinských nejvyšších funkcionářů, nedozvime se o přeprodávání zbraní, poslaných na Ukrajinu do dalších zemí. Nepíše se o válečných zločinech, kterých se dopouští ukrajinští vojáci a členové dobrovolnických útvarů na ruských zajatcích. Nepíše o ukrajinských bateriích, postavených uprostřed sídliště, o kulometných hnízdech ve vyšších patrech paneláků ani o tancích, postavených vedle budov škol (které slouží armádě). Novináři nepíše dokonce ani o tom, že ukrajinští uprchlíci se v ČR vyhýbají mobilizaci ve své vlasti.

Vše se točí o ročním výročí ruské akce na Ukrajině. Jediné slovo nepadlo o začátku občanské války v roce 2014, nikdo nezmiňuje masakry civilistů na Donbasu, kde celé vesnice byly rozstříleny těžkými děly a raketometry. Nikdo nepřipomíná prohlášení Victorie Nuland, že USA do převratu na Ukrajině (který svrhl legitimně zvoleného prezidenta Janukovyče) investovaly 5 mld. (!) dolarů, ani nepřipomíná, že Minské dohody (podle prohlášení Merkelové a Hollanda) měly poskytnout čas k vyzbrojení a výcviku ukrajinské armády.

Proč žádný náš novinář nemá odvalu napsat pravdu o tom, že Západ cíleně roky připravoval a štal Ukrajinu na válku proti Rusku? Proč ještě nikdo nezveřejnil plné znění doktríny USA Steel Rose, o útoku na Rusko?

Kde zůstala objektivní, nezávislá, investigativní žurnalistika? Jak se královna novinářiny, válečné zpravodajství, stala duchaprázdnou propagandou? Na čí rozkaz? Za čí peníze? Proč nemáme svoje odvážné novináře jako S. Hershe, C. Bernsteina a B. Woodwarda, ale jen laciné děvky, které napíší cokoliv, co dostanou nařizeno?

Jiří Kobza